

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Εἰ βούλει ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολόγησον τὴν ἀ' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

[Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ]

Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἥτοι ἡ ἀ' στάσις τοῦ ἀ' καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος ...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα φ

Κ^{Β8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κουου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μουου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε ^Π₉ Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}₂
ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{Β8}₂ προ σχεστηφω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^Π₉ εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου

^Χ
Κυ υ ρι ι ε ε ^Β₇

Κ^{Β8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου ^Π₉ ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου ^{Δι}₂ θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
η ει σα α α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι

ε ε ^Β₇

Ἡ Στιχολογία. ^εχ^τ

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^εχ^τ

Μ^{B8} η εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις ^εχ^τ

Σ^{B8} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλεκτων αυτων ^εχ^τ

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^εχ^τ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ηνμου ^εχ^τ

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των ^εχ^τ

Α^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^εχ^τ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^εχ^τ δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρατον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη
ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου

ψανπα γι δαμοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σρες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμου του

ε ξο μο λο γη σασθαι το νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μθ

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ω σμου

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου ξ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Κ αρ πο γο νθ θ σα η στει ρα πα ρελ πι ι δα
Πα ρ θε νον την μελ λθ σαν τι κτειν Θε ον εν σα ρκι α γαλ
λι α σει φαι δρου νε ται χο ρευ ει χαι ρει με γα
λο φω ω νως Αν να κραυ γα ζθ σα φυ λαι μοι συ χα ρη
τε α πασαι τθ Ισ ρα ηλ κυ ο φο ρω και το ο νει
δος της α παι δι ας ε να πο τι θε μαι ω ως ην
δο κη σεν ο Ευ ερ γε της ε πα κθ σας μθ της
προ σευ χης και κα τω δυ νον θε ρα πευ σας καρ δι

ι ι αν δι ω δι νωνως υ πε σχετο

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

Ο ἐξ α νι ικ μθ πη γα σας υ δωρ πε ε

τρας καρ πον τη κοι λι α σα Αν να χα ρι ζεται την α

ει παρ θε νον Δε σποι να εξ ης το υ δωρ της σω

τη ρι ι ας μελ λει προ ερ χεσθαι ου κε τι ως α καρ

πος γη παροι κεις ε πι γης ο νει δι σμθ ηλ λο τρι ω

σαι γην γαρ βλα στη σεις καρ πο φο ρσ σαν ζω η ης τον

α στα χυν τον τα ο νει ει δη η α φαι ρσ μενον παν

των βρο των ως ην δο κη σε δι α σπα γχνα ε λε ε

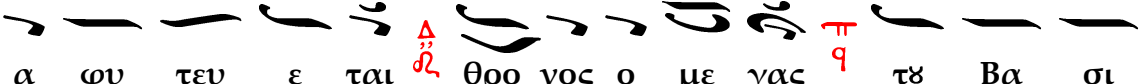

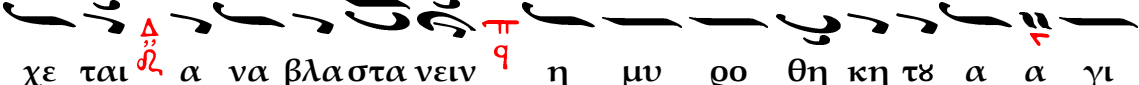
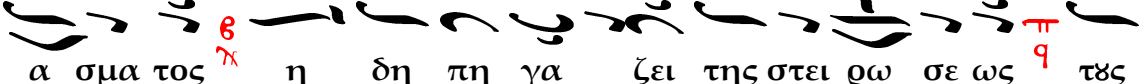
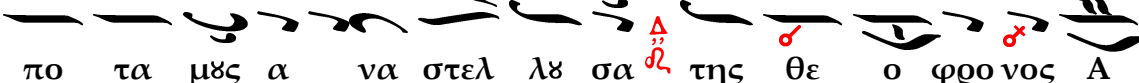
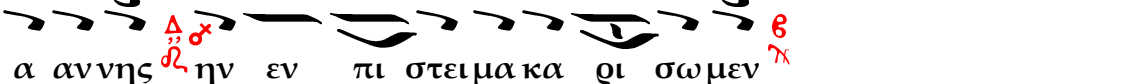
ε ρσ μορ φω θη ναι το αλ λο τρι ον

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Των Προ φη τω ων οι προρ ρη σεις εκ πλη ρσ θ νται

 ο ρος γαρ το α γι ον λα γο σιν ι δρυται κλιμαξ η θει

 α φυ τευ ε ται θρο νος ο με γας τσ Βα σι

 λε ε ως προ ε ε τοι μα ζεται το πος ευ τρε πι ζε

 ται ο θε ε ο βα διστος βα τος η α φλεκτος αρ

 χε ται α να βλαστα νειν η μυ ρο θη κη τσ α α γι

 α σμα τος η δη πη γα ζει της στει ρω σε ως

 πο τα μς α να στελ λσ της θε ο φρονος Α

 α αννης ην εν πι στειμα κα ρι σωμεν

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ΄.

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος Δι-Θ

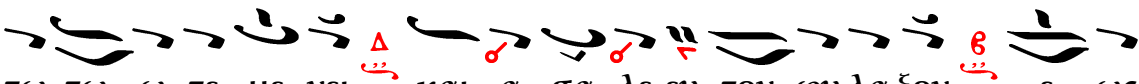
Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
 εκ πα σω

 ωντων α νο ο μι ωναυ τσ

 ε σπο τα Χρι στε η α θα να τος σο φι α

 βλεμ μα τι τω σω ε πι φοι τη σον εξ υ ψς εν τσ

 τω τω ω τε με νει και α σα λε ευ τον φυ λα ξον ε ως

συν τε λει ασ τϑ ϑ αι ω νος τϑς δε πι στως Χρι στε ε Εν

τϑ τω α ει προσ τρε χον τας τϑ α προ σι ι τϑ

σϑ φω τος α ξι ω σον ευ σπλα γ χνε ε

Στίχ. θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον πα αν τες οι λα οι

Π α λαι Σο λο μων τον Να ον οι κο δο μη σας

αι αι μα τα ζώ ων εις θυ σι αν σοι προ ση γεν εις

τυ πον τϑ ϑ Να ϑ σϑ ου ε κτη σω ω Φι λαν θρω πε τω

ι δι ω αι μα τι ι βϑ λη σει μεθ ϑ και νυν σε δυ υ

σω πϑ μεν τον μο νον ευ σπλα γχνον ο πως το Πνε ευ

μα το ευ θες πεμ πης εν τϑ τω α ει ει

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω να

Δ ευ τε α δελ φοι ευ φραν θω μεν φι λε ορ τως

και πνευ μα τι κην συ στη σω με θα χο ρει αν ψυ

χης δε τη ην λαμ πα δα τω ε λαι ω ω φαι δρυν ω μεν ϑ

 τω γαρ Εγ και νι α α τι μωνται ^Δ ς τω δο ξα ζε ται αι

 ο Κτιστης ^ϑ ω παν τες ανθρωποι ^ν α να και νι ι

 ζον ται ψυ χην ^Δ προς υ ψος ς ρα νι ο ον ^ϑ
 Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Πάσχα

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

^{Πα} Τ ην μνη η μη ην τω ω ων ε ε εγκαιαι νι ι ι

 ων ^Δ ε πι τε λουν τες Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^Δ
^{Πα} σε τον του α γι α σμου δο τη η ρα α α δο ξα α

 ζο ο ο ο μεν ^{Νη} δε ο ο ο με ε ε ε νοι ^ν
^{Πα} α γι α α σθη ναι η η μων ται σθη τη η ρι ι

 ι α τω ων ψυ υ υ χων ^Π τη πρε σβει ει α των ε

 εν δο ξω ω ων α α αθλο ο φο ο ο ρων ^Δ α γα

 θε πα αντο δυ υ υ να α α α με ^Π

Καὶ νῦν. Τῆς Ἁγίας.
Γερμανοῦ.

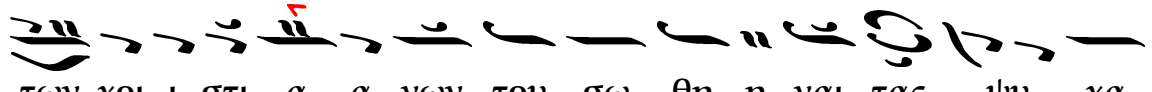
Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

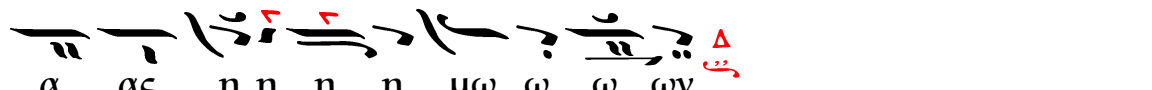
Το α πο ορ ρη το ον τοι οι οις αγ γε ε
λοις και αν θρω ποις με ε ε γα α λει ει ει ον
και απ αι ω ω ω νος χρη σμο δο του με νον μυ
στη η ρι ι ον πα α ρα α α δο ο ο ο ξον ση
με ε ρον εν τοις λα γο σι της σω φρο νο ος Α α αν
νης βρε φουρ γει ει ται Μα α ρι α η η η Θε ο ο
παις ε τοι μα ζο με ε νη εις κα τοι κι ι ι αν του
παμ βα σι λε ως τω ω ων αι ω ω νων και εις α
να πλα α α σιν του ου γε ε ε νου ους η η η
μων ην εν κα θα ρω συ υ υ νει δο ο τι κα θι
κε τευ σω μεν α να βο ων τε ες προς α αυ την
πρε σβεν ε τω σω Υι ω και Θε ε ω ως προ στα σι

 α α υ πα α α αρ χου ου ου σα η μω ων

 των χρι ι στι α α νων του σω θη η ναι τας ψυ χα

 α ας η η η η μω ω ω ων

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

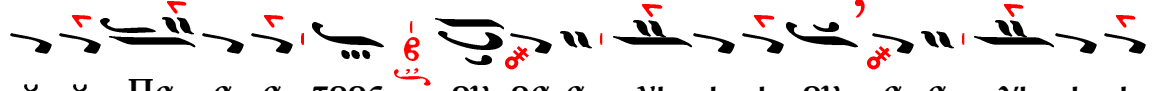
Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

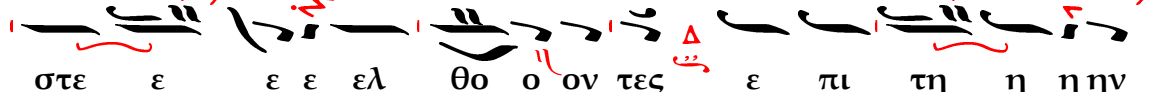
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

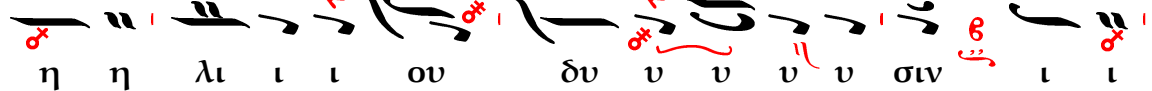
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

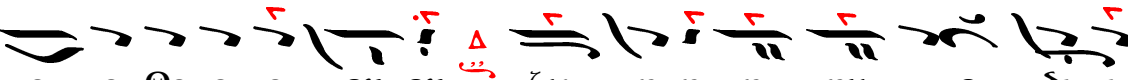

 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

ο ο ν και αι Α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ο ν α ξι ι ο ο ο ν σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ο ις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αι σ αι σι ι ι αι σ γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ζω ω η η η ν ο ο ο δι δος δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σ μ ος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τ ε Πα τ ρ ος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα κα ρ ος Ι η σ ς Χ ρ ι ι ι σ τε ε λ
 θ ο ο ο ν τ ες ε πι ι τ η ν η λι ς δ υ υ υ
 σ ι ν ι δ ο ν τε ε ς φ ω ς ε σ πε ρ ι ν ο ν υ μ ν α μ ε ν
 Πα τε ε ρ α γι υι ο ο ν και Α α γι ο ο ν Πνε ευ
 μα Θε ε ο ο ο ν α ξι ο ο ο ν σε εν πα α σι

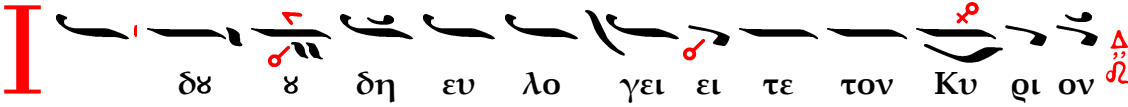
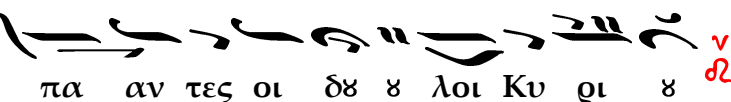

 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις ^{ζ'} γι

 ε ε Θε ε ε ου ου ^{ζ'} ζω η η η ην ο δι ι

 δσ ςς ^{θ'} δι ο ο ο ο ⁺ ο κο ο σμος ^{ζ'} σε ε δο

 ξα α α ζει ^Δ

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

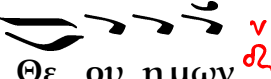
Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

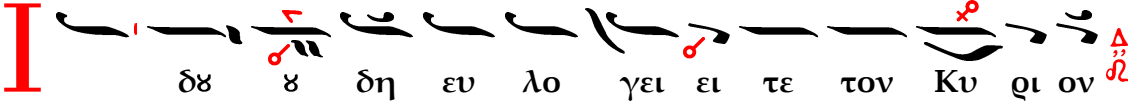
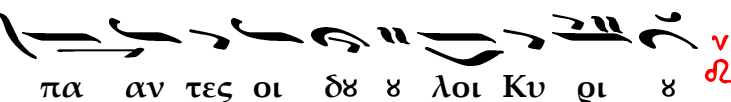
Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ^ΑϞϚ Νη Ϛ

I
 δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ^Δ

 πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς ^ν

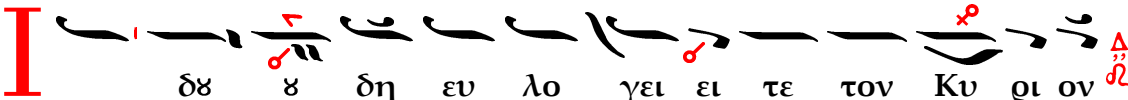
Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κσ ς

 Θε ου ημων ^ν

I
 δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ^Δ

 πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς ^ν

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια ^Δ

 και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ^ν

I
 δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον ^Δ

πα αν τες οι δσ υ λοι Κυ ρι ι υ υ υ υ υ

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Κυ υ ρι ος ει σα κσ σε ται μσ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κσ σον της προσευ χη ης μσ

Κυ υ ρι ος ει σα κσ σε ται μσ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι σα ας με

Κυ υ ρι ος ει σα κσ σε ται αι μσ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ϕ

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μϑ ϑ ϑ ει

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μϑ ϑ ϑ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Κε ϕ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σα κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χησμη ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σα κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος ^π₂₂ Δι-θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

α ^Δ₂₂ τα ποι η σαντος τον α ρα νον και την γη ην ^ε₂₂

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ₂₂ ο θεν η ξει

η βο η θει α μα ^Δ₂₂

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

α ^Δ₂₂ τα ποι η σαντος τον α ρα νον και την γη ην ^ε₂₂

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ₂₂ φυ λα ξει

την ψυ χην σα ο Κυ ρι ος ^Δ₂₂

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ρα Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε ο

ος σσπροφθα σει με ε ε ε ε

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

ᾠδὴ πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα ἢ θεία χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστη· Ἀδωναΐ Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μήτρας, καταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἢ σώφρων, καὶ Θεὸν ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιουῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἐκβασιν· πρὸς ἣν ὁ Ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρώπαζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι· εὐκαρπος χρηματίσεις γάρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. (ρλα΄ 11)

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτόν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ

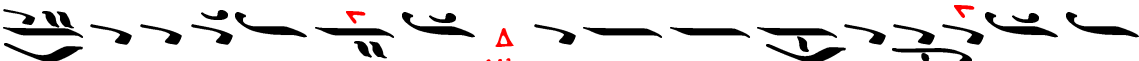

ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον, ἐν καταλύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Δι-Θ

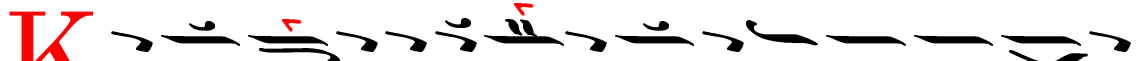
Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

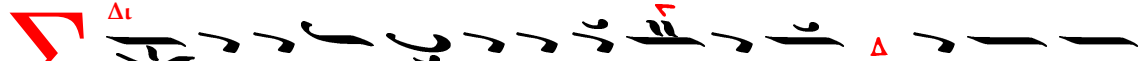

Τ ^{Δι} ον εγ και νι σμον τε ε λου ου ουν τες του πα
 νι ε ρου να α ου τη ης σης Α α να στα α α α
 σε ε ε ε ως σε δο ξα α α α ζο με εν Κυ υ
 υ ρι ι ι ι ε τον α γι α α σα α αν τα
 του ου τον και τε λει ω σα α αν τα τη αυ
 το τε λει εισου χα α α ρι τι και τερ πο με ε
 νον ταις εν αυ τω ω ι ι ε ε ε ρου ου ουρ γου
 με ε ναις υ πο πι στων μυ στι ι καις και ι ε
 ραι αι αι αις τε ε λε ε ε ταις και προ σδε χο
 ο με ε ε νον εκ χει ρο ος των δου ου ου ου ου

 λω ω ω ων σου τας α ναι μα ακτους και α α χραν

 του ουους θυ σι ι ας αν τι δι δο ον τα α τε τοις

 ορ θω ως προ σφε ε ε ρου σι την των α μαρ τη

 μα α των κα α α α θα α α αρ σιν και αι το

 με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἁγίας, ὁ αὐτός.

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

 τωναί ω ω ωνων α α μην

Ση μερον εκ ρι ζη ης του Δα α βιδ βα σι λι

 κη πορ φυ υ ρις ε εκ βλα στη η η η σα α α α

 σα του Ι εσ σαι βλα στα νειν α α πα αρ

 χε ε ε ται το α αν θος το ο μυ στι ι κον

 εν ω Χρι στος ο Θε ος η μω ων ε ξη η η η ην

 θη η η η η σεν ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α

 α ας η η η η μω ω ω ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ♯ Δι. -Θ.

Σ η με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον
ται τϵ Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης ει σα κϵ
ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ τϵς σα φως υ πισ
χνει ται Θε ο παι δα εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε

ρι ι γρα πτος βρο τος γε γο νως δι Α γγε λθ
 κε λευ σας βο η σαι αυ τη Χαι ρε Κε χα ρι τω με
 ε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Δι-Θ

Ω ς τσ α νω στε ρε ω μα τος την ευ πρε ε πει
 αν και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα
 τσ α γι σ Σκη νω μα τος της δο ξης σθ Κυ υ ρι
 ε κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω
 νος και προς δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυ
 στως προ σα γο με νας σοι δε η η η σεις δι
 α την Θε ο το κσ η παν των ζω η και α
 να στα σι ι ις

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεύς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *